

ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Гололобова О.М.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Для України біоенергетика є одним із стратегічних напрямків розвитку сектора поновлюваних джерел енергії, враховуючи високу залежність країни від імпортованих енергоносіїв, в першу чергу, природного газу, і великий потенціал біомаси, доступної для виробництва енергії. Відновлювана енергетика - сектор енергетики, динамічно зростаючий у світі. На сьогодні частка ВДЕ в загальному постачанні первинної енергії в світі становить близько 13%, в тому числі біомаси - 10%, що відповідає більше 1300 млн. т н.е. / рік.

На теперішній час обсяги споживання біомаси для виробництва енергії в Європейському Союзі становлять понад 120 млн. Т н.е. / рік, а до 2020 року валове кінцеве споживання біомаси має зрости до 138 млн. т н.е. / рік. Основним видом використовуваної біомаси є тверда біомаса. Її частка в загальному обсязі споживання незмінно становить близько 70%.

Україна має великий потенціал біомаси, доступної для виробництва енергії, що є гарною передумовою для динамічного розвитку сектору біоенергетики. Економічно доцільний енергетичний потенціал біомаси в країні становить порядку 20-25 млн. т у.п. / рік. Основними складовими потенціалу є відходи сільськогосподарського виробництва (соліма, стебла кукурудзи, стебла соняшника і т.п.) - більш 11 млн. Т у.п. / рік (за даними 2016 р) і енергетичні культури - близько 10 млн. Т у.п. / рік. При цьому сільськогосподарські відходи є реальною частиною потенціалу біомаси, а дані з енергетичних культур відображають обсяг біомаси, який можна отримати при вирощуванні цих культур на вільних землях в Україні.

Величина енергетичного потенціалу біомаси в Україні коливається по роках і залежить головним чином від врожайності основних сільськогосподарських культур. При оцінці потенціалу надзвичайно важливим є питання, яку частку відходів/залишків сільськогосподарського виробництва можна використовувати на енергетичні потреби без негативного впливу на родючість ґрунтів. Експерти Біоенергетичної асоціації України, виконавши відповідне дослідження, прийшли до висновку, що в середньому для України можна прогнозувати використання до 30% теоретичного потенціалу соломи зернових культур і до 40% теоретичного потенціалу відходів виробництва кукурудзи на зерно та соняшнику. На жаль, темпи розвитку біоенергетики в Україні до сих пір істотно відстають від європейських. на сьогоднішній день частка біомаси в загальному постачанні первинної енергії в країні становить лише 1,2%, а у валовому кінцевому енергоспоживанні - 1,78%.